

openbaar
ministerie

Auditoraat-generaal bij het arbeidshof te Gent

Opening gerechtelijk jaar 2025 - 2026

9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 202

www.openbaarministerie.be

INHOUDSTAFEL

- I. De rechtsbedeling in het rechtsgebied tijdens het jaar 2024, verslag door de heer Erwin Dericourt, procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent en voorstelling van de gastspreker

- II. Uiteenzetting “De strijd voor solidariteit en tegen sociale fraude: een onlosmakelijke eenheid” door de gastspreker professor Yves Jorens, Gewoon hoogleraar faculteit Recht en Criminologie, Universiteit Gent Promotor SIOD- leerstoel “Verminderen van sociale fraude en sociale dumping”

- III. Rouwhulde

- IV. Bijlagen: statistieken en grafieken

DE RECHTSBEDELING IN HET RECHTSGEBIED TIJDENS HET JAAR 2024

Mijnheer de eerste voorzitter

Naar jaarlijkse gewoonte zal ik, in toepassing van artikel 345, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek, een overzicht geven van de rechtsbedeling binnen ons ressort.

Onze administratieve diensten zijn er opnieuw in geslaagd om het nodige cijfermateriaal over de rechtsbedeling in het rechtsgebied Gent overzichtelijk te presenteren. U zal het terugvinden in de schriftelijke neerslag van deze openingszitting evenals op de website van het Openbaar Ministerie.¹

I. De rechtsbedeling in het rechtsgebied tijdens het jaar 2024

1. Het arbeidshof

1.1. Instroom

In 2024 werden in de beide afdelingen samen 366 nieuwe zaken ingeschreven: 123 nieuwe zaken binnen de afdeling Brugge en 243 binnen de afdeling Gent.

Dit betekent een daling met 41 zaken ten opzichte van 2023 (-10,07%): in de afdeling Gent met 24 zaken, in de afdeling Brugge met 17 zaken.

Het aantal **inschrijvingen in de sector van de arbeidsovereenkomsten**² kende in de afdeling Brugge een daling van het aantal geschillen over arbeiderscontracten (van 20 naar 10), alsook een kleine daling van het aantal zaken over bediendecontracten (van 19 naar 16). In de afdeling Gent was er een

¹ Wat de meerjarige statistieken betreft: 2020 was een 'coronajaar' tijdens hetwelk diverse zittingen zijn weggevallen, zowel in de arbeidsrechtbank als in het arbeidshof.

² Artikel 578,1° Ger.W.

stijging van het aantal geschillen over arbeiderscontracten (van 17 naar 21); ook het aantal zaken over bediendecontracten kende een stijging (van 28 naar 30).

Inzake **collectieve schuldenregeling**³ werden in de beide afdelingen samen 47 procedures ingeschreven. Het betreft een daling met 34 eenheden ten opzichte van 2023 (-41,98%).

Inzake **arbeidsongevallen en beroepsziekten**⁴ bedroeg het totaal aantal dossiers 39: een stijging met 1 eenheid ten opzichte van 2023. In de afdeling Brugge werden 2 zaken meer ingeschreven, in de afdeling Gent 1 zaak minder.

Wat **de uitkeringen van de sociale zekerheid werknemers**⁵ betreft, was er een stijging van 3 eenheden in de geschillen over de rechten van de sociaal verzekerde (van 94 naar 97) en een daling (met 5 eenheden) in de geschillen over de bijdragen van de werkgevers⁶ (van 18 naar 13).

Het aantal beroepen inzake **de rechten en plichten van zelfstandigen**⁷ steeg van 14 naar 16.

Tot slot, het aantal beroepen in de materies **tegemoetkoming aan gehandicapten en sociale reclassering**⁸ steeg licht ten opzichte van 2023 (van 19 naar 20).

1.2. Uitstroom

In 2024 werden 411 zaken afgehandeld, een daling met 6 zaken ten opzichte van 417 in 2023 (-1,44%). Uw hof verleende 360 eindarresten, 51 zaken werden van de algemene rol weggelaten.⁹

³ Artikel 578, 14° Ger.W.

⁴ Artikel 579, 1° en 3° Ger.W.

⁵ Artikel 580, 2° Ger.W.

⁶ Artikel 580, 1° Ger.W.

⁷ Artikel 581 Ger.W.

⁸ Artikel 582, 1° en 2° Ger.W.

⁹ Artikel 730, § 3 Ger.W.

Tevens heeft uw hof 101 tussenarresten geveld.

Op 1 januari 2025 bleven er nog 492 zaken te beslechten, m.a.w. een daling van 46 zaken ten opzichte van 1 januari 2024.

* *
*

2. Het openbaar ministerie bij het arbeidshof

2.1. Burgerlijke zaken

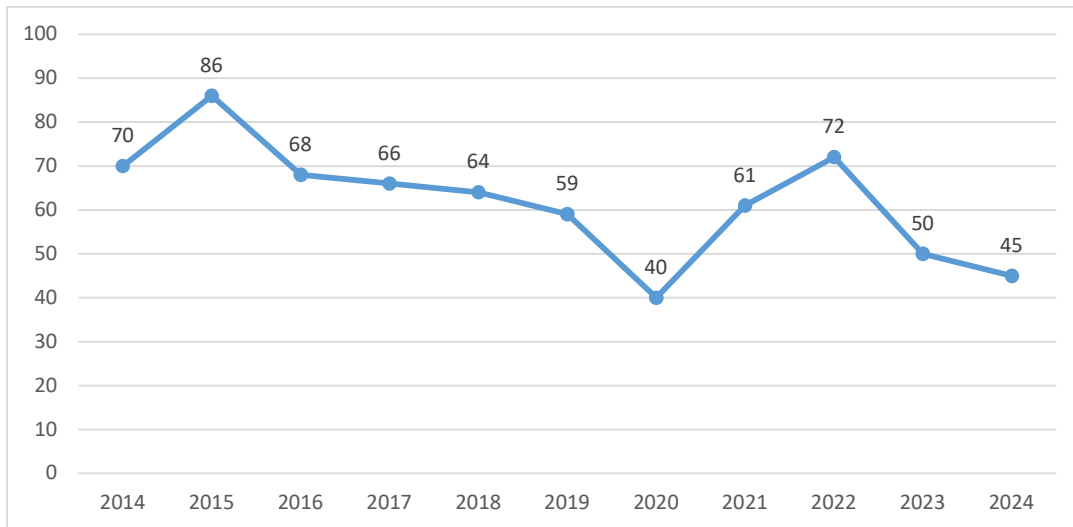
Het Openbaar Ministerie heeft 69 zittingen van het arbeidshof bijgewoond en is tussengekomen in 196 zaken.

Er werden 131 mondelinge en 65 schriftelijke adviezen uitgebracht. Dit betekent een kleine stijging in het aantal mondelinge adviezen (met 2 eenheden) en een daling in het aantal schriftelijke adviezen (met 15 eenheden).

2.2. Strafzaken

2.2.1. Correctionele beroepen

Wat de strafzaken van het auditoraat-generaal betreft, blijkt uit het onderstaande overzicht dat het aantal correctionele beroepen ten opzichte van 2023 gedaald is (van 50 naar 45).

Ook het aantal gedagvaarde zaken en gedagvaarde personen is gedaald, respectievelijk van 58 naar 34 en van 124 naar 81.

Het aantal nog te behandelen strafzaken steeg van 5 dossiers eind 2023 naar 12 dossiers eind 2024.¹⁰

Ingevolge de beslissing van de kamervoorzitter van de 3^e correctionele kamer om, na dagvaarding maar vóór de inleidingszitting, de raadslieden van de partijen aan te schrijven met de vraag of zij bereid zijn over te gaan tot het bepalen van een conclusiekalender wordt deze conclusiekalender vaak vóór de inleidingszitting in onderling overleg tussen partijen bepaald en op de inleidingszitting door de griffier op het zittingsblad geacteerd. Deze werkwijze vermijdt repetitieve vragen tot uitstel en reduceert de doorlooptijd van de dossiers.

Principiële strafzaken of zaken waarin de verjaring dreigt, worden door het auditoraat-generaal bij voorrang gedagvaard.

Het aantal schriftelijke conclusies daalde van 42 in 2023 naar 30 in 2024.

¹⁰ Ingevolge de uniforme registratierichtlijnen van de steundienst OM worden vanaf 2021 als hangende zaken beschouwd: de zaken die geen fixatiedatum hadden in het desbetreffende jaar, m.a.w. ook de zaken die werden ingeschreven in 2022 en gefixeerd in 2023 worden als hangende zaken beschouwd.

Het aantal zittingen werd in 2024 gereduceerd van 3 zittingen naar 2 zittingen per maand. Bijgevolg werden er in 2024 22 zittingen georganiseerd (32 zittingen in 2023).¹¹ Ook in 2024 bleef het streefdoel om minstens 3 pleitzaken per zitting te behandelen.

Het hof van beroep sprak 40 eindarresten uit, 34 minder dan in 2023.

In 2024 waren er 11 voorstellen tot het instellen van hoger beroep (t.o.v. 21 in 2023).

2.2.2. Procedures voor de kamer van inbeschuldigingstelling

Wat de kamer van inbeschuldigingstelling betreft, werd een daling in het aantal te behandelen dossiers vastgesteld. In 2024 werden er 11 vorderingen opgesteld.

2.2.3. Strafvitvoeringsonderzoeken

In 2024 werden, in de strafuitvoeringsonderzoeken, 24 pré-SUO-dossiers geregistreerd. Een daling van 3 eenheden t.o.v. 2023.

2.2.4. Eerherstel

In nauwe samenwerking met het parket-generaal zorgt het auditoraat-generaal voor de administratieve afhandeling van de dossiers eerherstel en genade na een vonnis uitgesproken door de rechtbanken van eerste aanleg of de politierechtbanken binnen het ressort Gent.

Het aantal nieuwe geregistreerde dossiers eerherstel daalde van 142 in 2023 naar 125 in 2024.

¹¹ Tijdens het gerechtelijk verlof worden geen zittingen georganiseerd.

	2022	2023	2024
Aantal nieuwe dossiers	127	142	125
Totaal aantal arresten KI	102	146	102
- gunstig	75	118	75
- ongunstig	16	24	24
- deels ingewilligd	3	1	1
- afstand van het verzoek	6	2	1
- schrapping	0	0	0
- verbeterend arrest	1	0	1
- tussenarrest	1	1	0

Het aantal door de KI uitgesproken arresten inzake eerherstel daalde van 146 in 2023 naar 102 in 2024. Het ging om 75 gunstige beslissingen, 24 ongunstige, 1 deels ingewilligd verzoek, 1 verbeterend arrest en 1 afstand van het verzoek.

2.2.5. Genade

In de dossiers genade na een vonnis uitgesproken door de rechtbanken van eerste aanleg of de politierechtbanken binnen het ressort Gent werden 20 nieuwe aanvragen ingeschreven, wat een daling van 16 zaken ten opzichte van 2023 betekent.

	2021	2022	2023	2024
- aantal nieuwe dossiers	9	25	36	20

* *

*

3. De arbeidsrechtbank

3.1. Instream

De arbeidsrechtbank kent een stijging van de instroom met 22 zaken: 6.997 zaken in 2024 ten opzichte van 6.975 zaken in 2023.

Inzake **de collectieve schuldenregeling**¹² werden er 2.390 zaken ingeleid; ten opzichte van 2023 betekent dit een stijging van 296 zaken.

In **de overige materies** werden er 4.607 nieuwe zaken aanhangig gemaakt; ten opzichte van 2023 betekent dit een daling met 274 zaken.

Het aantal inschrijvingen inzake **arbeidsovereenkomsten**¹³ daalde met 15 zaken (762 zaken in 2024 ten opzichte van 777 in 2023): het aantal geschillen over bediendecontracten daalde met 44 zaken (van 319 naar 275 zaken) maar het aantal geschillen over arbeiderscontracten steeg met 28 zaken (van 423 naar 451).

Het aantal inschrijvingen inzake **arbeidsongevallen en beroepsziekten**¹⁴ is gestegen tot 485 zaken (+23,41%).

Het aantal zaken met betrekking tot de **bijdragen voor werknemers**¹⁵ kende een stijging, namelijk van 620 naar 676 zaken (+9,03%).

Er werd een daling met 19 zaken vastgesteld m.b.t. de **bijdragen zelfstandigen**,¹⁶ nl. van 211 zaken in 2023 naar 192 zaken in 2024 (-9,00%).

¹² Artikel 578, 14° Ger.W

¹³ Artikel 578 Ger.W

¹⁴ Artikel 579 Ger.W.

¹⁵ Artikel 580, 1 Ger.W.

¹⁶ Artikel 581,1° Ger.W.

Een stijging van 265 naar 304 werd vastgesteld in het aantal zaken **tegemoetkomingen aan gehandicapten en sociale reclassering**¹⁷ (+14,72%).

Inzake **de voorbereidende procedure beschermde werknemer**¹⁸ was er een lichte daling van het aantal zaken, van 27 in 2023 naar 23 in 2024.

Er werden 27 eenzijdige verzoekschriften met vorderingen **rechtsbijstand** conform de artikelen 673 en 675 van het Ger.W ingeschreven (ten opzichte van 44 in 2023). Conform het artikel 1025 van het Ger.W. werden er 67 eenzijdige verzoekschriften ingeschreven.

Er waren 15 inkomende **vorderingen in kort geding**.¹⁹

3.2. Uitstroom

Wat de uitstroom betreft, werden door de arbeidsrechtbank 5.436 vonnissen in sociale zaken geveld (t.o.v. 4.339 vonnissen in 2023). Wegens een verandering in het informaticasysteem in 2024, kan geen uitstroom voor wat betreft CSR worden gegeven.

Op 1 januari 2024 bleven er 6.007 sociale zaken te behandelen en ongeveer 11.843²⁰ CSR-zaken. Een totaal van ongeveer 17.850 zaken.

Inzake collectieve schuldenregeling moet rekening worden gehouden met het feit dat in één zaak meerdere beslissingen kunnen getroffen worden. Dergelijke dossiers kunnen meestal slechts na vele jaren als afgehandeld worden beschouwd.

* *

*

¹⁷ Artikel 582,1° en 2° Ger.W.

¹⁸ Artikel 587bis, 1 Ger.W.

¹⁹ Artikel 1035 Ger.W.

²⁰ Incl. de nieuwe dossiers van personen die in de loop van het jaar 2023 toegelaten werden tot de CSR.

4. Het arbeidsauditoraat

4.1. Burgerlijke zaken

Het arbeidsauditoraat heeft 131 schriftelijke en 569 mondelinge adviezen voor de arbeidsrechtbank uitgebracht, respectievelijk een daling met 75 eenheden en met 1.415 eenheden.

4.2. Strafzaken

In 2024 opende het arbeidsauditoraat 4.107 nieuwe strafzaken, wat een daling met 292 eenheden ten opzichte van 2023 betekent (-6,64%).

Er werden 3 **zaken voor de politierechtbank** gedagvaard en 183 **zaken voor de correctionele rechtbank**. Het aantal individuele dagvaardingen van verdachten en burgerrechtelijk aansprakelijke personen betrof 7 in politiezaken en 321 in correctionele zaken.

De politierechtbanken velden 3 beschikkingen en vonnissen en de correctionele rechtbanken 185.

In het totaal werden 2.295 zaken naar de administratie voor **administratieve geldboeten** doorgestuurd, een daling met 328 zaken ten opzichte van 2023 (-12,50 %).

198 zaken werden bij **minnelijke schikking** afgehandeld.

Tot slot, er werden 58 nieuwe dossiers in het kader van het **strafuitvoeringsonderzoek** geopend (dat waren er 57 in 2023).

Hier eindigt, mijnheer de eerste voorzitter, mijn korte toelichting bij de statistieken die uw hof aanbelangen.

II. Uiteenzetting door de gastspreker

Yves JORENS is gewoon hoogleraar (Europees) sociaal recht en sociaal strafrecht aan de Universiteit Gent (België). Hij is promotor van de SIOD-leerstoel “Verminderen van sociale fraude en sociale dumping”, Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD), Belgische Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Hij heeft een uitgebreide staat van dienst in het beheer van grootschalige Europese projecten op het gebied van Europese sociale zekerheid en arbeidsvraagstukken van migrerende personen en de problematiek van sociale dumping en sociale fraude. Zijn belangrijkste onderzoeksgebieden zijn: de coördinatie van de sociale zekerheid voor migrerende werknemers, detachering, grensoverschrijdende tewerkstelling, sociale dumping, bestrijding van sociale fraude en sociale dumping en de werkgelegenheidssituatie in de luchtvaartsector.

Professor Jorens is momenteel ook directeur van IRIS (International Research Institute on Social fraud), een kenniscentrum dat relevante informatie van regionaal, nationaal en internationaal belang verzamelt over sociale fraude in de breedste zin van het woord. IRIS vormt een uniek samenwerkingsplatform tussen de academische wereld enerzijds en de verschillende publieke actoren die betrokken zijn bij de bestrijding van sociale fraude anderzijds.

Hij is ereprofessor aan de School of Sociology and Social Policy van de Universiteit van Nottingham en senior onderzoeksmedewerker aan de afdeling Publiek Recht van de faculteit Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Johannesburg (Zuid-Afrika).

Professor Jorens, ik verleen u graag het woord voor uw uiteenzetting over de onlosmakelijke eenheid tussen de strijd voor solidariteit en tegen sociale fraude.

* * *

In overeenstemming met de wet en in lijn met de traditie werd mij door de procureur-generaal, in overleg met de eerste voorzitter van het arbeidshof en de arbeidsauditeur, gevraagd om een rede te houden naar aanleiding van de algemene en openbare vergadering van het arbeidshof na de vakantie. Als professor socialezekerheidsrecht en sociaal strafrecht verkreeg ik een aantal jaren geleden van de SIOD (Sociale inlichtingen- en opsporingsdienst) bij de FOD-WASO een leerstoel “Verminderen van sociale fraude en sociale dumping”. Samen met de verschillende inspectiediensten bekijken wij het optimaliseren van de methodologieën die worden gehanteerd. In zekere mate is een onderwerp dat hierbij aansluit dan ook niet vreemd. Verschillende beroepen worden getroffen door besparingsronden. Ik vind het echter wel belangrijk dat er ook oog is voor een breder verhaal, waarbij men niet alleen kijkt naar de kosten van de sociale zekerheid, maar tevens oog heeft voor de kern van de sociale zekerheid dewelke nauw verweven is met een goede handhaving. Het is dan ook mijn bedoeling om hieromtrent een aantal bedenkingen uit te werken.

I. Solidariteit: het bindmiddel van de sociale rechtsorde

Sociale zekerheid vormt één van de basispijlers van onze maatschappij. Het is een beschavingsverschijnsel.²¹ In het Afrikaans vertaalt men sociale zekerheid als bestaansbeveiliging, wat mooi omschrijft wat de doelstelling hiervan is: mensen een baken van veiligheid bieden in hun bestaan.

De verhouding tussen solidariteit en sociale wetgeving behoort tot het hart van de moderne verzorgingsstaat en vormt een van de fundamentele pijlers van het sociale contract. Sociale wetgeving functioneert als de institutionele concretisering van het solidariteitsbeginsel: zij vertaalt het abstracte idee van onderlinge verbondenheid en collectieve verantwoordelijkheid in afdwingbare normen en praktijken.

Allerlei veranderingen in onze maatschappij, en niet het minst de grote kostenbesparingen, werpen meer en meer de vraag op of onze sociale zekerheid nog wel aangepast is aan deze grote stroomversnellingen en of het stelsel nog wel

²¹ J. Van Langendonck, *Een andere kijk op de sociale zekerheid*, Antwerpen, Intersentia, 2009, XV.

brengt wat het belooft: “sociale” zekerheid. Tendensen van globalisering, flexibilisering en digitalisering stellen het solidariteitsprincipe binnen de sociale wetgeving evenwel voortdurend op de proef. Sociale zekerheid wordt meer en meer gezien als een kostenpost. Besparen hierop vereist nadenken over wat onze sociale zekerheid wil dekken en in welke mate.

Het is een moeilijke oefening om hierbij een evenwicht te vinden tussen enerzijds het verlagen van de kosten en lasten voor onze sociale zekerheid, maar anderzijds deze sociale zekerheid ook verder te kunnen blijven financieren, zeker wanneer deze tegelijkertijd voornamelijk via bijdragen op arbeid wordt betaald. We zien vaak nieuwe vormen van tewerkstelling opduiken waarbij wordt geprobeerd om de arbeidskost te verlagen, vrijstellingen van bijdragen worden ingesteld of activiteiten uit het loonbegrip worden onttrokken, soms ook in een poging om zwartwerk te vermijden. Dat leidde ertoe dat de loondervingsfunctie aan belang inboette. Wet- en regelgeving en de uitvoering ervan gingen zich in toenemende mate richten op arbeidsparticipatie. In grote mate is de verregaande vorm van flexibilisering ook een gevolg van de toegenomen concurrentie in de (vaak onderkant van) arbeidsmarkt. Veranderingen in de arbeidsmarkt zijn ook deels het gevolg van verdere globalisering. De verdere globalisering leidt tot verschillende uitdagingen, waarbij men gaat werken met onderaannemingsketens waardoor er juridische verschillen kunnen ontstaan tussen werknemers die op dezelfde site werken, al naargelang zij lokaal worden aangeworven of wanneer zij vanuit het buitenland werden gedetacheerd.

De voortdurende nadruk op het arbeidsmarktbeleid moet er tezelfdertijd over waken dat erkende grondrechten en beginselen die aan het stelsel ten grondslag liggen, zoals gelijke behandeling en solidariteit, niet ondergeschikt worden gemaakt of ondergesneeuwd raken.²²

²² E. Hirsch Ballin, T. Jaspers, A. Knottnerus en H. Vinke, “De toekomst van de sociale zekerheid: de menselijke maat in een solidaire samenleving – Inleidende beschouwing” in *De toekomst van de sociale zekerheid : de menselijke maat in een solidaire samenleving : aangeboden aan dr. E.P. de Jong bij zijn afscheid als vicevoorzitter van Instituut Gak*, E. Hirsch Ballin, T. Jaspers, A. Knottnerus, H. Vinke, S. Brouwer (ed.), Den Haag, Boom juridisch, 2021, 21

Het behoud en de voortdurende actualisering van het solidariteitsprincipe vergen dan niet alleen juridische bijsturing maar ook een aanhoudende maatschappelijke en ethische reflectie, waarbij telkens opnieuw moet worden overwogen hoe gedeelde verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid kunnen worden verzekerd te midden van veranderende arbeidsvormen en economische structuren.

Het maatschappelijk draagvlak van de verzorgingsstaat wordt immers mede bepaald door het solidariteitsvraagstuk. De arbeidssocioloog van Oorschot wees erop dat solidariteit voorwaardelijk is, en in die zin afhankelijk is van sociale percepties. In recent sociologisch onderzoek²³ wordt aangetoond dat de algemene perceptie, waarbij mensen misbruik maken van de welvaartsstaat, het denkproces kleurt over de kostprijs en de perceptie van duurzaamheid in een negatieve richting beïnvloedt. Het niet-naleven van de voorwaarden van onze wetgeving en het verkeerd toewijzen van sociale uitkeringen worden wel eens ‘de achilleshiel van de legitimiteit van de verzorgingsstaat’ genoemd. Het is dan ook van het allergrootste belang dat er aandacht wordt besteed aan handhaving en dat men beseft dat slechte handhaving regelgeving tot een papieren tijger reduceert en dat machteloze regelgeving vaak erger is dan helemaal geen regelgeving. Voor de magistratuur betekent dit een bijzondere verantwoordelijkheid. De rechter is niet enkel de beslechter van geschillen, maar ook de hoeder van het sociaal contract. Door sociale fraude consequent te vervolgen draagt de rechter bij aan het maatschappelijk vertrouwen in het systeem. In die zin is de strijd tegen sociale fraude geen louter repressieve opdracht, maar een noodzakelijke voorwaarde voor het behoud van de solidariteit.

II. Nieuwe uitdagingen voor de solidariteit

In deze bijdrage wil ik proberen aan te tonen hoe sommige recente ontwikkelingen vragen oproepen rond de solidariteit en rond de handhaving. We verwijzen hier naar twee voorbeelden: enerzijds de problematiek van flexibel werken en anderzijds de globalisering. De opkomst van deze beide fenomenen stelt

²³ S. Kumlin and M. Nemčok., “Perceiving welfare state sustainability: fiscal costs, group deservingness, or ideology?”, *Journal of European social policy*, 2024, 638-658

fundamentele vragen over de afbakening van arbeid, de financiering van het stelsel, de reikwijdte van de solidariteit en de effectiviteit van de handhaving.

1) Platformwerk en flexibel werken

Volgens de visie van onze sociale zekerheid - in de bismarckiaanse geest - wordt het systeem volledig opgebouwd rond de financiering uit verplichte sociale bijdragen op het loon. Arbeid vormt het centrale begrip, en het is dan ook cruciaal dat juist wordt bepaald wat arbeid is. Deze vraag werpt zich meer en meer op in een veranderde maatschappij waar allerlei nieuwe vormen van activiteiten worden verricht, waarvan platformwerk een mooi voorbeeld is. Deze activiteiten worden via een gunstig belasting- en socialezekerheidsregime verder aangemoedigd. Platformwerk is hier een katalysator, niet voor de traditionele kwalificatievraag, maar voor een heel andere discussie: de verandering van de arbeidsmarkt werpt namelijk vragen op in welke mate deze nieuwe vormen van werk, maar in een bredere zin ook de verschillende hieraan gekoppelde vormen van grote flexibiliteit, de noodzaak oproepen om de financieringsbasis van ons systeem te herzien. Niemand wil hier het belang en het nut van deze nieuwe arbeidsvormen in twijfel trekken, maar brengt deze shift naar andere vormen van arbeid geen gevaar met zich mee voor de erosie van onze sociale budgetten? Bestaat er geen risico dat de financiële basis van onze stelsels in gevaar komt?

De problematiek van platformwerk wordt in grote mate voornamelijk vanuit de kwalificatievraag benaderd: is men werknemer of zelfstandige, net omdat men zich bewust is van de beperkte sociale rechten waarover zulke personen beschikken. Tegelijkertijd stellen we vast dat deze platformen vaak een “verdoken vorm van ondernemerschap” zijn. Platformen worden zo aanzien als een perfect middel om diensten en producten ‘belastingsloos’ aan te bieden en te verhandelen. Er is zelfs een bekende Facebookgroep die zwartwerk aanbiedt en 65.000 leden telt.

Het is dus veelal vanuit een economische invalshoek dat er wordt gevraagd om de financiering van onze sociale zekerheid te hervormen, vertrekkend vanuit de gedachte dat de loonlasten naar beneden moeten. Niemand zal betwisten dat

onze arbeidslasten hoog, misschien wel te hoog zijn. Maar er zit een addertje onder het gras. Koken kost geld, en nieuwe vormen van werk, vaak met het onttrekken van enige verplichting tot betaling van bijdragen, kunnen tevens een impact hebben op de duurzaamheid van ons socialezekerheidsstelsel, zeker in een professioneel stelsel gebaseerd op bijdragen.²⁴ Een niet onbelangrijk gegeven is dus de vraag in welke mate deze uitgeoefende activiteiten wel überhaupt nog als activiteiten voor onze sociale zekerheid (kunnen) worden aanzien, of beter gezegd als professionele activiteiten. En kan altijd worden gesteld dat het inkomen dat deze personen verdienen inkomen uit arbeid is?

De basisprincipes zijn u allen bekend: volgens de zelfstandigenwetgeving wordt er vereist dat een activiteit gewoonlijk wordt uitgeoefend en dat deze tot doel heeft winst te maken. Op zichzelf staande of occasionele activiteiten maken dan ook geen beroepsactiviteiten uit.²⁵

Zeker in een systeem van platformwerk, waarbij bepaalde inkomsten die een bepaald plafondbedrag (vandaag 7.700 euro) niet overschrijden - en weliswaar op voorwaarde dat ze worden uitgeoefend via een erkend platform - vrijgesteld worden van socialezekerheidsbijdragen onder het stelsel van de zelfstandigen, leidt dit al snel tot een situatie waarbij wordt gesteld dat alle inkomsten, die dit plafondbedrag niet overschrijden, als incidenteel en bijkomstig worden beschouwd. Gewoon even ter vergelijking: in een zaak voor het arbeidshof in Antwerpen besliste het hof in 2008 dat iemand, die over een periode van vier jaar 11.000 euro uit auteursrechten had bekomen, als zelfstandige diende te worden ingeschreven (betrokkene voldeed niet aan de voorwaarde om onder een minstens gelijkwaardig sociaal statuut te vallen om hiervoor vrijgesteld te worden) en bijdragen diende te betalen. Het feit dat men eenzelfde activiteit al dan niet via een platform verricht, leidt dan ook tot grote verschillen. Platformwerk zou tevens maar tegemoet willen komen aan eerder bijkomstige arbeid om een klein centje bij te verdienen. Maar kan dat wel altijd worden geponeerd? Een bijkomstige activiteit is trouwens een subjectief gegeven.

²⁴ Zie hierover bv. ook P. Schoukens, “Building Up and Implementing the European Standards for Platform Workers”, in U. Becker and O. Chesalina (eds.), *Social Law 4.0.*, Baden-Baden, Nomos, 2021, 309 and ff.

²⁵ Zie bv. Arbh. Antwerpen, 17 oktober 2014, AR 2014/AH/42

Daarnaast is er het toenemend probleem van de relatie tussen arbeid en inkomen die meer en meer vaag wordt. Laat ons niet vergeten dat inkomen dat niet werkgerelateerd is buiten het socialezekerheidsstelsel wordt gelaten. Maar of dit de dag van vandaag nog kan worden verdedigd, is een andere vraag. De influencer die wordt vergoed via allerlei waardebonnen, de dochter of de zoon die op regelmatige tijdstippen zijn kledij verkoopt via Vinted of de persoon die zijn of haar kamers verhuurt via AirB&B, zij verdienen allen een inkomen dat in hun levensonderhoud voorziet. Is dat trouwens ook niet één van de doelstellingen van ons sociaal stelsel? In dit verband kunnen we bijvoorbeeld wijzen op de nieuwe Vinted-vrijstelling die men heeft voorzien waarbij men, volgens het economisch en fiscaal recht, vrijgesteld zal worden van de betaling van belastingen bij een omzet die 2.000 euro niet te boven gaat. De relatie met de sociale wetgeving wordt hier niet aangehaald. Kan men zich de vraag stellen of het niet tijd wordt om erop toe te zien dat deze vormen van inkomen - die soms als niet eerder arbeidsgerelateerd worden beschouwd - ook worden opgenomen in de basis van de sociale zekerheid?

Gelet op het grote belang van economische activiteiten als platformwerk, en zeker het gegeven dat meer en meer economische activiteiten via deze wijze worden verricht, waarbij zelfstandig werk zeker een toename zal kennen, mag er worden verwacht dat er gevolgen zullen zijn voor de financieringsbasis. Als men erin slaagt om aan te tonen dat er sprake zou zijn van een werknemers-werkgeversrelatie, dan zullen er zeker bijdragen moeten worden betaald door de werkgever, of dat nu het platform is of iemand anders. De discussie zal moeten worden gevoerd wie dat is. Met de aanvaarding van de Europese richtlijn inzake platformwerk werd er alleszins een verdere stap genomen met het oog op de bescherming van de betrokkenen door het vermoeden dat een platformwerker een werknemer is.²⁶ Deze richtlijn pakt dan wel enkele uitdagingen aan m.b.t. arbeidsrecht, maar de socialezekerheidsaspecten worden niet echt behandeld, tenminste niet rechtstreeks (behoudens dus via het vermoeden van werknemerschap).

²⁶ De Richtlijn (EU) 2024/2831 van het Europees Parlement en van de Raad van 23 oktober 2024 betreffende de verbetering van de arbeidsvoorwaarden bij platformwerk

Zelfs het weerlegbaar vermoeden in de richtlijn dat men werknemer is,²⁷ mag echter niet begrepen worden als een automatische erkenning als werknemer, maar vereist nog steeds dat men eerst dient te bewijzen dat alle voorwaarden vervuld zijn. Tegelijkertijd is de rol van het platform niet onbelangrijk, zeker indien het meer is dan enkel een eenvoudige tussenpersoon maar bijvoorbeeld ook een rol speelt m.b.t. het betalen van facturen enz... Derhalve kan de vraag worden gesteld of aan deze platformen niet tevens een bepaalde vorm van sociale verantwoordelijkheid dient te worden verschaft? Vanaf 2026 zullen platformen hun zelfstandige platformwerkers verplicht moeten verzekeren tegen arbeidsongevallen. Kan men dan niet gaan poneren dat ook platformen - ook als ze niet als werkgever worden beschouwd - verplicht zouden kunnen worden om bepaalde bijdragen te betalen? In sommige landen ziet men dat hierover wordt nagedacht en er wordt gestreefd naar het invoeren van een verantwoordelijke persoon (zie bv. in Frankrijk waar het concept van sociale verantwoordelijkheid in de arbeidswetgeving werd ingelast).²⁸ Kennen platformen niet een bepaalde sociale verantwoordelijkheid en moeten ze dan ook niet tussenkomen in de bescherming van platformwerkers? Een mooi voorbeeld hiervan kan ook in één van onze buurlanden, Duitsland, worden gevonden in het kader van een andere problematiek die echter wel enige gelijkenissen vertoont.²⁹ Het betreft hier een zaak van het Duitse Grondwettelijk Hof i.v.m. het kunstenaarsstatuut. De sociale zekerheid voor kunstenaars werd in Duitsland in 1983 ingevoerd,³⁰ waardoor zelfstandige kunstenaars en journalisten werden opgenomen in het wettelijke socialezekerheidsstelsel en zij zich in een vergelijkbare gunstige positie als die van de werknemers bevinden. Een deel van financiering geschiedt door bedrijven/instellingen die gebruikmaken van artistieke of geschreven werken, en dit ongeacht of de ontvanger van de vergoeding nu al dan niet verzekerd is onder het socialezekerheidsstatuut. Aan het Grondwettelijk Hof werd de vraag voorgelegd of deze regeling in lijn is met het non-discriminatieprincipe in de Duitse

²⁷ Artikel 5 Richtlijn 2024/2831

²⁸ Wet van 27 Juli 1981

²⁹ See U. Becker and O. Chesalina, "Social Protection of Platform Workers in a Comparative and European Perspective", in U. Becker and O. Chesalina (eds.), *Social Law 4.0.: Update*, Baden-Baden, Nomos, 2025, 117 and ff.

³⁰ Beslissing van 8 april 1987, BVerfGE 75, 108

Grondwet, meer in het bijzonder dat bepaalde bedrijven deze heffing dienen te betalen en andere niet, terwijl artiesten zelfstandig werken. De stelling van het Hof is zeer opmerkelijk. Ik citeer: “Het zou een miskennis zijn van het bijzondere karakter van artistieke en journalistieke creaties en het zou daarom onterecht zijn om de sociale kwetsbaarheid van kunstenaars en journalisten en de sociale verantwoordelijkheid van de bedrijven die deze gebruiken te ontkennen, alleen omdat er juridisch gezien geen werkgever-werknemersrelatie bestaat. Want dit is weliswaar het belangrijkste en meest typische, maar niet het enige geval van sociale verantwoordelijkheid dat het heffen van sociale premies ten behoeve van derden rechtvaardigt. Het is dan passend om bestaande sociale beschermingsbehoefte vorm te geven op een manier die rekening houdt met dit eigen karakter, in plaats van vooraf als voorwaarde te stellen dat deze bestaansvorm wordt opgeheven en overgaat in een formele arbeidsrelatie.”³¹ Sociale verantwoordelijkheid hoeft niet te worden beperkt tot de formele werkgever.

Men kan gerust beweren dat dit een mogelijke piste kan zijn die ook een rol kan spelen voor platformwerkers. Ook een platform is in wezen een plaats waar het werk van aanbieders aan klanten wordt aangeboden/verkocht. Dit sluit niet uit dat er hier geen vragen rijzen, namelijk of dit een mogelijke belemmering betekent voor het uitoefenen van het recht op ondernemerschap en hoe dit concreet dient te worden georganiseerd (Hoe bereken je die bijdrage? etc.). Maar in een tijd van toenemende sociale verantwoordelijkheid is dit zeker een te bewandelen denkpiste.

Men kan hiertegen natuurlijk opwerpen dat niets de wetgever ervan kan weerhouden om te beslissen om bepaalde activiteiten al dan niet te onderwerpen aan de sociale zekerheid. Zo heeft het Grondwettelijk Hof bepaald dat het aan de wetgever toekomt om te oordelen in hoeverre het opportuun is om, in het kader van zijn sociaaleconomisch beleid, maatregelen te nemen met het oog op het verhogen van de werkgelegenheid. Met al deze maatregelen voert de overheid allerlei systemen in die eigenlijk in de plaats komen van deeltijds werk. Vormt dit

³¹ GwH 23 april 2020, nr. 53/2020

dan geen probleem en is dat niet een discriminatie t.o.v. andere werknemers? Het is hier interessant te wijzen op twee arresten van het Grondwettelijk Hof waarin deze problematiek op een verschillende wijze werd benaderd. Het meest bekende voorbeeld is misschien wel de bijkluswet. We weten allemaal dat het Grondwettelijk Hof in 2020 deze wet met de grond gelijkmaakte, zich hierbij baserend op het gelijkheidsbeginsel, omdat het mogelijk is dat de geviseerde activiteiten die men onder de bijkluswet kon uitvoeren ook als werknemer of als zelfstandige kunnen worden uitgeoefend, afhankelijk van de concrete omstandigheden.³² Het valt hierbij op dat het Grondwettelijk Hof deze situatie anders benadert dan dit het geval was wanneer in een regeling werd besloten om een bepaald inkomen vrij te stellen van socialezekerheidsbijdragen, zoals bij flexi-jobs. Het Hof wijst erop dat het flexiloon weliswaar is uitgesloten uit het loonbegrip, maar aangezien de flexi-jobwerknemers reeds vanwege hun hoofdactiviteit volledig aan het stelsel van de sociale zekerheid zijn onderworpen, heeft de wetgever voor hun aanvullende tewerkstelling in een bijzondere bijdrage voorzien, die het globaal financieel beheer van de sociale zekerheid ten goede komt.³³

An sich valt er dus een onderscheid op in behandeling tussen de beide zaken.³⁴ Want ook bij flexwerk kan men stellen dat men anders wordt behandeld en er een aanmoediging bestaat om iemand te laten werken onder een ander statuut voor deze tijd en men dus in concurrentie treedt met een voltijdse werknemer. Wie op zondag naar de supermarkt gaat, moet vaak al goed rondkijken om een “echte” werknemer tegen te komen. Volgens het Hof stelde men in de bijkluswet echter een ad-hocstelsel in, dat onderscheiden dient te worden van een aangepaste arbeidsrechtelijke regeling, gekoppeld aan een aangepaste behandeling op het vlak van sociale zekerheid en fiscaliteit.³⁵ Maar is dit niet eerder een semantische discussie? Blijkbaar volstaat het dus dat men ook onderworpen is via de viervijfdereregeling aan een ander socialezekerheidssysteem. Is het feit dat men een bijzondere bijdrage moet betalen voldoende om dan te kunnen besluiten dat er geen discriminatie is? Voor de goede orde, mensen die vandaag in de regeling

³² GwH 23 april 2020, nr. 53/2020, overw. B.3.4. en B.6.4.

³³ GwH 28 september 2017, nr. 107/2017, overw. B.6.2.

³⁴ Zie ook V. Février, *La Notion de Travailleur en droit belge confrontée au droit de l'Union*, Brugge, die Keure, 2025, 180

³⁵ GwH 23 april 2020, nr. 53/2020, overw. B.5.6.

van het platformwerk een inkomen verdienen onder een bepaald drempelbedrag zijn volledig vrijgesteld van elke socialezekerheidsbijdrage.

Maar de wetgever zal ook moeten opletten met een ander, in dit geval Europees, aandachtspunt: met name of er geen sprake is van verboden staatsteun en de al dan niet toepassing van de de-minimisregeling. Heel recentelijk heeft alvast ons Belgisch Grondwettelijk Hof hier een waarschuwing gegeven.³⁶ In een arrest van juni 2025 vernietigt het Hof, wegens inbreuken op de Europese verboden staatssteunregeling, een wet die maatregelen invoerde ter ondersteuning van gelegenheidsarbeiders in de land- en tuinbouwsector. De fiscale beleidsruimte van de Belgische wetgever wordt dus beperkingen opgelegd door het Europees recht inzake verboden staatsteun. Alleszins is een gewaarschuwd wetgever er twee waard.

Vertrekkend vanuit de solidariteitsgedachte is het van het allergrootste belang dat men stilstaat bij de vaststelling dat allerlei “nieuwe” vormen van tewerkstelling, vaak ook ingegeven vanuit een economische arbeidskostenbesparende logica, uitdagingen vormen voor de organisatie en de financiering van onze sociale zekerheid. Dat onze arbeidskosten zeer hoog zijn, kan niemand betwisten. Deze moeten omlaag. Maar of allerlei economische vrijstellingen en subsidies hiervoor het geëigende middel zijn, moet verder worden bekeken.

2) Globalisering

Ook de globalisering vormt uitdagingen voor onze solidariteit en hoe we kijken naar Europese uitdagingen. Het vraagstuk van detachingsconstructies binnen de Europese interne markt illustreert goed hoe juridische en economische structuren kunnen botsen met het solidariteitsbeginsel dat aan de sociale zekerheid ten grondslag ligt. In de praktijk ontstaan er tal van oneigenlijke detachingsconstructies, waarbij bedrijven misbruik maken van het systeem door werknemers onder suboptimale voorwaarden in te zetten, dikwijls gepaard gaande met doorgedreven ketens van onderaannemers, vaak met als doel sociale bijdragen te minimaliseren of zelfs te ontlopen. Dit leidt ertoe dat het basisprincipe

³⁶ Arrest nr. 86/2025 van 12 juni 2025 rolnummer 8212

van solidariteit, verankerd in de Europese regelgeving, plots een negatieve connotatie krijgt en als een belemmering kan worden aanzien, eerder dan als een streefdoel.³⁷

Juist omdat de globalisering een zware druk legt op de arbeidskosten wordt het handhaven van sociale standaarden meer en meer als problematisch beschouwd. Tegelijkertijd groeit het besef dat ook private actoren een rol moeten spelen in het waarborgen van de solidariteit. Binnen de hedendaagse geglobaliseerde economie rust er op grote economische actoren een ethische verantwoordelijkheid die verder reikt dan de louter formele naleving van wet- en regelgeving. Grote ondernemingen en multinationale bedrijven beïnvloeden niet alleen de arbeidsvoorwaarden van hun eigen werknemers, maar bepalen door hun economische macht en invloed tevens de standaarden in volledige sectoren, waardeketens en, in sommige gevallen, de architectuur van nationale stelsels van de sociale zekerheid. Deze invloed impliceert dat ondernemerschap niet langer kan worden opgevat als een individuele zoektocht naar winstmaximalisatie, maar moet worden herzien als een maatschappelijke functie die transparantie, *due diligence* en verantwoordelijkheid voor indirecte effecten tot haar normatieve kern maakt.

Als reactie op de complexiteit en de globalisering van de arbeidsverhoudingen winnen ketenaansprakelijkheid en zorgvuldigheidsplichten als juridische concepten dan ook steeds meer aan belang. Zij zijn onder meer verankerd in de recente Europese regelgeving, zoals de Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD)³⁸ en ook in de Vlaamse zorgvuldigheidsplicht.³⁹ Deze zorgvuldigheidsplichten verplichten ondernemingen tot actieve monitoring, transparante rapportering en effectieve remediëring wanneer sociale rechten in het gedrang komen. Op die manier wordt sociale verantwoordelijkheid een juridisch en ethisch afdwingbare praktijk in plaats van een vrijblijvende morele

³⁷ Zie ook E. Van Zimmeren, "A reminder of the importance of solidarity for the European Union in times of Polycrisis and a call for its revival", in *Pioneering Social Europe: Liber Amicorum Herwig Verschueren*, A. Aranguiz, B. Bednarowicz, M. Quené and D. Vanheule (eds.), Brugge, die Keure, 2023, 16.

³⁸ Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859

³⁹ Decreet van 27 oktober 2023.

keuze. Hoe dit moet worden geregeld, is echter nog een open vraag. Deze paradigmaverschuiving markeert een fundamentele herwaardering van de sociale dimensie van de economische activiteit en opent de weg naar een economie waarin solidariteit en rechtvaardigheid institutioneel verankerd raken tot ver voorbij het minimum van formele naleving.

III. Handhaving: de ruggengraat van de solidariteit

Nadat we hebben gewezen op enkele recente ontwikkelingen die een uitdaging vormen voor onze solidariteit, wil ik even stilstaan bij de handhaving hiervan. Zonder een robuust en coherent handhavingsbeleid dreigt het solidariteitsbeginsel te vervagen tot een normatief ideaal zonder operationele slagkracht. De vervolging van de sociale fraude is meer dan het sanctioneren van individuele overtredingen. Zij draagt bij aan het maatschappelijk vertrouwen in het systeem, bevestigt de normatieve grenzen van solidariteit en stelt een voorbeeldfunctie ten aanzien van de naleving.

De strijd tegen de sociale fraude vereist immers een alomvattend optreden waarbij alle partijen, in gezamenlijke slagorde, vertrekkend van hun eigen kennis en bevoegdheden en de werkinstrumenten waarover ze beschikken, dienen te worden betrokken vanuit een gemeenschappelijk perspectief. Alle instellingen, niet alleen de sociale inspectiediensten, maar ook andere inspectiediensten, de politionele diensten, de magistratuur, ... dienen samen te werken.

Laat mij dit even aantonen vanuit de twee thema's die ik zonet aanhaalde: het platformwerk en (een bijzonderheid bij) de globalisering en de detacheringsfraude.

1) Platformeconomie

In het kader van de platformeconomie wezen we er al op dat de Belgische wetgever een bijzonder statuut heeft uitgewerkt; indien deze activiteiten worden verricht via elektronische platformen die een erkenning hebben gekregen, kunnen de platformwerkers een gunstige fiscale en sociaalrechtelijke regeling genieten. Voor de inkomsten uit deze activiteiten wordt een fiscale fiche 281.29 opgesteld. Vandaag moet worden vastgesteld dat een belangrijk aantal niet-erkende platformen actief zijn, waar de fiscus en sociale inspectiediensten geen zicht op

hebben, hetgeen doet vermoeden dat veel inkomsten uit de deel-, platform- en P2P-economie niet worden aangegeven.⁴⁰

Een performante en correcte gegevensuitwisseling en samenwerking met andere overheidsdiensten die over deze informatie (kunnen) beschikken is dan ook cruciaal om in die opdracht te kunnen slagen. Zo zou de uitwisseling van gegevens met fiscale inspectiediensten een belangrijke hulp kunnen betekenen. Maar dit is alleszins geen sinecure. Een doorgedreven gegevensuitwisseling kan immers al snel leiden tot inbreuken op het recht op privacy. Ook het Charter van de belastingplichtige speelt een belangrijke rol. Daarnaast zijn er ook andere instrumenten die mogelijk een rol kunnen spelen. Veel van de bestaande digitale arbeidsplatformen zijn internationale zakelijke actoren die hun activiteiten en bedrijfsmodellen in verschillende lidstaten of over de grenzen heen inzetten. In het kader hiervan kan worden verwezen naar de bepalingen van de wet van 21 december 2022 tot omzetting van de richtlijn (EU) 2021/514 ('DAC 7') in het WIB 92.⁴¹ Volgens deze EU-richtlijn zijn exploitanten van een digitaal platform verplicht om bepaalde informatie te verzamelen en aan de bevoegde belastingautoriteiten mee te delen. Deze richtlijn is echter niet van toepassing op onder meer verplichte socialezekerheidsbijdragen. Als een gevolg hiervan kunnen de inlichtingen, ingewonnen via DAC7, tot op heden enkel worden aangewend voor fiscale doeleinden en niet worden uitgewisseld met de sociale inspectiediensten.

Tegelijkertijd vereist de nieuwe platformrichtlijn 2024/2831 dat platformen de nationale autoriteiten voortaan belangrijke informatie verstrekken over hun activiteiten en de mensen die via hen werken. Het is echter uitkijken welke instelling in België nu als bevoegde autoriteit zal worden aangeduid voor het vervullen van deze verplichting en of dat nu bij een dienst zal zijn onder de FOD WASO of de FOD Economie. Een belangrijke taak is hierbij weggelegd voor onze Belgische wetgever die hierbij het best rekening zou houden met alle mogelijke complicaties. Ter info kunnen we erop wijzen dat in eerdere

⁴⁰ Y. Jorens en Z. Van Nieuwenhuyze, *SIOD-Leerstool Verminderen van sociale fraude en sociale dumping: Outputpaper- deeleconomie, 2025.*

⁴¹ Artikel 321quater 'nieuw' tot 321decies, WIB 92.

ontwerpversies van deze richtlijn socialezekerheidsinstellingen nog als bevoegde autoriteit waren vermeld.

Het gevaar bestaat hier dat het onderzoek, dat door de sociale inspectiediensten naar platformwerk wordt gevoerd, wordt geconfronteerd met juridische belemmeringen. Het is een voorbeeld waarbij we vaststellen dat verschillende instellingen allerlei inlichtingen verkrijgen die voor hen allen van belang zijn maar hopeloos versnipperd geraken. Ik wil hier nog enkel benadrukken dat het hier niet gaat om een heksenjacht op de platformwerker, maar wel om een en-enverhaal. Fraude moet zowel bij de grote bedrijven als ook bij de “kleine” fraudeurs aangepakt worden.

2) Globalisering

Het is een open deur intrappen door te stellen dat het handhaven van het Europees sociaal recht in grensoverschrijdende constructies grote uitdagingen stelt. Reeds eerder hebben we er al eens op gewezen dat er dan wel een vrij verkeer van personen en diensten mag bestaan, maar geen vrij verkeer van inspecteurs.⁴² Handhaving vormt hierbij zeker de achilleshiel. Met de oprichting van de Europese Arbeidsautoriteit (ELA) kreeg de samenwerking, tenminste tussen de inspectiediensten, een nieuwe dimensie. Tegelijkertijd moeten we echter vaststellen dat de bevoegdheden die ELA heeft gekregen uitermate beperkt zijn. Er doet zich alleszins de noodzaak voor om het mandaat van ELA te versterken. Dit kan tevens het ogenblik zijn om in te zetten op een samenwerking tussen het arbeidsauditoraat en de magistratuur en ELA.

Vertrekkende vanuit de problematiek van de globalisering hebben we ook al gewezen op nieuwe vereisten inzake zorgvuldigheid die uitdagingen stellen voor private actoren. Het is echter absoluut noodzakelijk dat deze zorgvuldigheidsverplichtingen door de wetgever verder worden uitgewerkt in meer duidelijke richtsnoeren en standaarden om private actoren handvaten te bieden

⁴² Y. Jorens en D. Gillis, “De inspecteur in het Europa van de 21ste eeuw: Sisyphus of Hercules ?” in P. Humblet, en I. Van De Woestyne (eds.), *Sociaal en fiscaal recht: ‘ELCK WAT WILS’*, XXXIXste Postuniversitaire Cyclus Willy Delva, Mechelen, Kluwer, 2013, 181-282.

om aan hun verplichtingen te kunnen voldoen. Dit geldt trouwens niet alleen voor de private actoren maar ook voor de publieke handhavingsactoren. Welke rol moeten inspectiediensten hierbij spelen en hoe gaan deze hierop controle uitvoeren? Het is trouwens opmerkelijk dat voor ondernemingen het uitvoeren van deze zorgvuldigheidstaken veelal als een taak voor de accountant wordt beschouwd. Gaan we dan ook over tot het louter nagaan of een accountant een papiertje heeft opgesteld waarin wordt verklaard dat een onderneming in overeenstemming is met deze verplichtingen?

Ik wil nog even een andere link maken met situaties waarbij globalisering aantoont dat een doorgedreven samenwerking tussen alle betrokken diensten en instellingen wenselijk is, nl. het fenomeen van de Braziliaanse filières. Initieel opgestart vanuit Brazilië, verwijst het naar een witwassingsnetwerk dat door Braziliaanse criminele netwerken wordt gebruikt, waarbij goedkope arbeidskrachten uit Brazilië via Portugal de Europese arbeidsmarkt betreden. Via het verkrijgen van een legaal verblijf in Portugal (met bijna 1,2 miljoen mensen de laatste 15 jaar) en via allerlei detachingsconstructies komen deze personen werkzaamheden verrichten in België, veelal in het zwart, en waarbij crimineel geld wordt witgewassen dat wordt verdiend in de drugs- en prostitutiehandel. Het fenomeen is trouwens ook bekend geworden in andere landen en is lang niet meer alleen een Braziliaans-Portugees-Belgisch verhaal. Het is een typevoorbeeld waarbij georganiseerde criminaliteit verbonden raakt met sociale fraudeconstructies, iets dat meer en meer voorkomt. Terzelfder tijd toont het ook de noodzaak aan van een globale samenwerking, die echter niet altijd voorhanden is. Voor sociale inspectiediensten vormt deze problematiek veelal een witwasprobleem en behoort het dus tot de bevoegdheden van de politionele diensten, terwijl politionele diensten weinig vertrouwd zijn met de detachingsconstructies en indicatoren van sociale fraude. Recentelijk heeft minister van Middenstand, Zelfstandigen en KMO's Simonet trouwens verklaard dat ze er wil voor zorgen dat aan personen die illegale activiteiten uitoefenen automatisch het sociaal statuut van zelfstandige wordt toegekend. *An sich* is dat niet verwonderlijk, dat zou sowieso al het geval moeten zijn omdat men bezwaarlijk kan ontkennen dat wie geld verdient met drugsactiviteiten geen arbeid verricht die onderworpen is aan de verzekeringsplicht. Alleen blijkt dit maar heel uitzonderlijk

het geval te zijn, met name indien het RSVZ hiervan op de hoogte zou zijn. De bedoeling is nu dat deze informatie op een structurele wijze wordt doorgestuurd. Een crimineel die als zelfstandige is aangesloten zou 20,5 procent sociale bijdragen betalen op zijn of haar netto belastbaar inkomen.

We willen van deze gelegenheid profiteren om te ijveren voor een wetswijziging, i.h.b. van de wet op het politieambt. Zo staat artikel 44/11/9, § 2 van de wet op het politieambt wegens geen verdere uitvoering door de Ministerraad nog steeds geen gestructureerde uitwisseling van gegevens toe tussen bijvoorbeeld de politie en de sociale inspectiediensten, wat een belangrijke meerwaarde zou kunnen bieden in de globale handhavingsopdracht. Dit alles natuurlijk met inachtneming van de vereiste juridische (en bv. privacy) omkadering.

IV. Waar naartoe?

Met deze punten hebben we willen aantonen dat handhaving een noodzakelijk gegeven is, waarbij eenieder, of het nu gaat om inspectiediensten, politionele diensten of de magistratuur, gezamenlijk moet worden betrokken. Het is belangrijk dat de wetgever zich bewust is van deze uitdagingen en ook stilstaat bij het uitvaardigen van regelgeving, dat steeds goed wordt overwogen welke uitdagingen de handhaving van deze regelgeving met zich meebrengt. De rol van de sociale inspectie en de arbeidsauditoraten is door de transformatie van het arbeidslandschap ingrijpend gewijzigd en tegelijk fundamenteel aan het begrip solidariteit verbonden gebleven. De uitdaging schuilt hierin dat de klassieke vormen van toezicht, vooral gericht op rechtstreekse arbeidsrelaties en duidelijke arbeidsstatuten, steeds minder volstaan. Nieuwe arbeidsvormen, zoals platformwerk, freelanceconstructies en een groeiend aantal flexibele statuten - vaak omgeven door vrijstellingsregimes en afwijkende bijdrageregels - brengen een veelheid aan moeilijk controleerbare situaties met zich mee. Vrijstellingen van sociale bijdragen, bijvoorbeeld via specifieke statuten of 'nepstatuten', dreigen de basis van het solidaire systeem uit te hollen door gaten te slaan in de financiering van de sociale zekerheid en ongelijkheid te bevorderen tussen verschillende groepen werkenden. In een tijdperk waarin ketenaansprakelijkheid en

zorgvuldigheidsplichten steeds meer juridisch worden verankerd, wordt van deze instanties niet alleen verwacht dat zij toezien op de naleving van nieuwe verantwoordelijkheden binnen complexe, vaak transnationale waardeketens, maar ook dat zij de onderliggende ethische en sociale logica van de solidariteit bewaken.

In deze context wordt de opdracht van de sociale inspectie en de arbeidsauditoraten zowel complexer als essentiëler. Zij moeten systemische risico's en nieuwe vormen van sociale fraude, die zich vaak aan het directe toezicht onttrekken, proberen te identificeren en te analyseren. Samenwerking met andere inspectiediensten, zoals de fiscale diensten, is hierbij cruciaal. Dit vereist niet alleen technische expertise maar ook multidisciplinair inzicht en samenwerking, bijvoorbeeld op het vlak van internationale gegevensdeling of digitale detectiemethoden en het delen van kennis en ervaringen. Vooral bij ketenaansprakelijkheid zijn de uitdagingen groot: de verantwoordelijkheid verschuift van de klassieke werkgever naar een netwerk van opdrachtgevers, onderaannemers en platformen, waarbij elk schakelpunt een mogelijk risico vormt voor het doorbreken van de solidariteit en de eerlijke concurrentie. Ook het preventieve karakter van hun taak is cruciaal: de sociale inspectie en de auditoraten moeten niet enkel reageren op vastgestelde overtredingen, maar anticiperen op nieuwe tendensen, lacunes in de regelgeving en nieuwe tewerkstellingsvormen die de solidariteit en de marktwerking kunnen ondermijnen. De groeiende band tussen de sociale fraude en de georganiseerde criminaliteit maakt het ook noodzakelijk om de banden met de politionele diensten te versterken. Een multidisciplinaire samenwerking is hier geen luxe maar een vereiste!

Het vermogen van de sociale inspectie en het parket/de arbeidsauditoraten om deze taken waar te maken is in hoge mate bepalend voor de toekomst van de solidariteit binnen de sociale zekerheid. Moge hiertoe ook in de nodige middelen worden voorzien! Hierbij mag niet alleen aandacht worden besteed aan het versterken van de sociale inspectiediensten - hoe belangrijk ook - maar mag ook de rol van Justitie niet uit het oog worden verloren. Hoewel de inspectiediensten van het allergrootste belang zijn, treden ze enkel op in de inleidende fase. Controle op fraude is - en u vergeeft mij deze vergelijking - als een drietrapsraket, waarbij

de inspectiediensten vaak de lont zijn die het proces in gang moet steken, maar het aan het parket en de rechters is om het proces tot een rechtvaardige en maatschappelijk verantwoorde afronding te brengen. Ik wens u veel succes toe!

Dankwoord

Hartelijk dank, professor, voor deze boeiende uiteenzetting die veel vragen en vooral uitdagingen voor de arbeidsauditeur en de inspectiediensten inhoudt. Uw uiteenzetting bevestigt dat de door mij gepresenteerde statistische gegevens betrekking hebben op een steeds complexere samenleving. Bovendien is handhaving in een internationale omgeving geen evidentie. “Koken kost geld”, de rechtstaat kost geld, de democratie kost geld, ook al zouden vele politici het anders willen zien.

III. Rouwhulde

Traditiegetrouw past het om even terug te denken aan onze collega's en medewerkers van het ressort die niet meer in ons midden vertoeven, meer bepaald:

- de heer **Eduard NUYTS** (°20.01.1936), erevoorzitter van de arbeidsrechtbanken van Kortrijk, Ieper en Veurne, overleden op 26 december 2024 – 88 jaar

Aan zijn familieleden en vrienden, aan zijn collega's die zijn nagedachtenis huldigen en om hem rouwen, bieden we nogmaals onze blijken van medeleven aan.

Voor de Koning, vorder ik dat het aan het Hof behage te verklaren dat het zijn werkzaamheden zou hervatten.

IV. STATISTIEKEN EN GRAFIEKEN

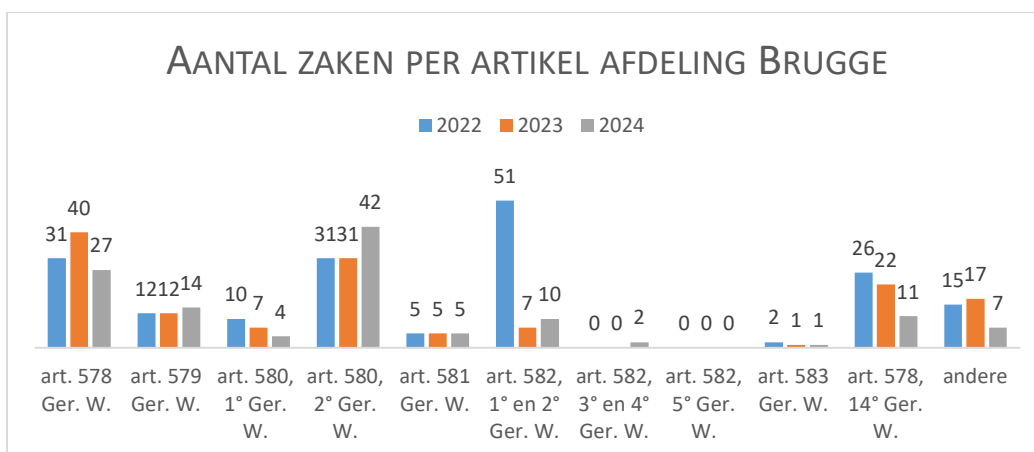
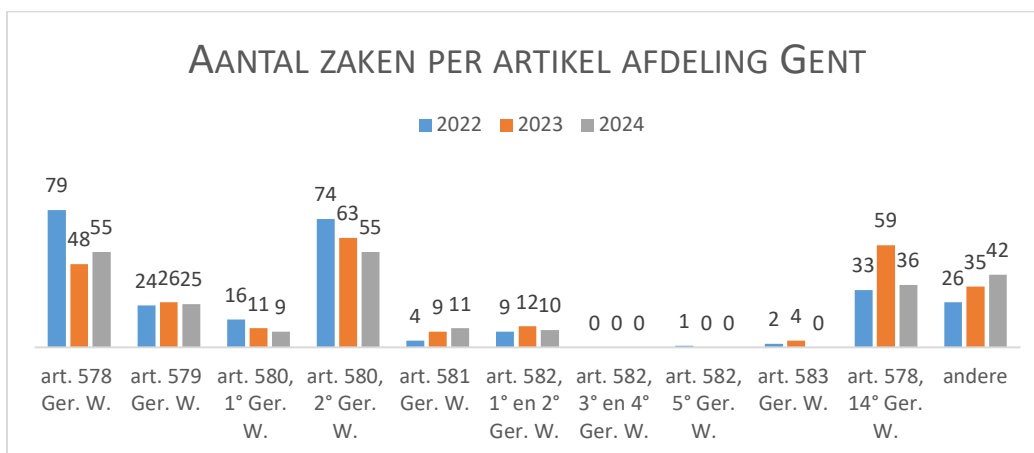
1. Het arbeidshof

1.1. Instroom: aantal nieuw ingeschreven zaken per wetsartikel

Artikelen	Jaar	Gent	Brugge	TOTAAL
1. art. 578 Ger. W. arbeidsovereenkomsten	2022	79	31	110
	2023	48	40	88
	2024	55	27	82
2. art. 579 Ger. W. arbeidsongevallen beroepsziekten	2022	24	12	36
	2023	26	12	38
	2024	25	14	39
3. art. 580, 1° Ger. W. bijdragen sector werkgevers	2022	16	10	26
	2023	11	7	18
	2024	9	4	13
4. art. 580, 2° Ger. W. uitkeringen sociale zekerheid werknemers	2022	74	31	105
	2023	63	31	94
	2024	55	42	97
5. art. 581 Ger. W. bijdragen en uitkeringen sector zelfstandigen	2022	4	5	9
	2023	9	5	14
	2024	11	5	16
6. art. 582, 1° en 2° Ger. W. tegemoetkomingen en sociale reclassering gehandicapten	2022	9	51	60
	2023	12	7	19
	2024	10	10	20
7. art. 582, 3° en 4° Ger. W. ondernemingsraden veiligheidscomités	2022	0	0	0
	2023	0	0	0
	2024	0	2	0
8. art. 582, 5° Ger. W. loopbaanonderbreking	2022	1	0	1
	2023	0	0	0
	2024	0	0	0
9. art. 583 Ger. W. administratieve geldboeten -	2022	2	2	4
	2023	4	1	5

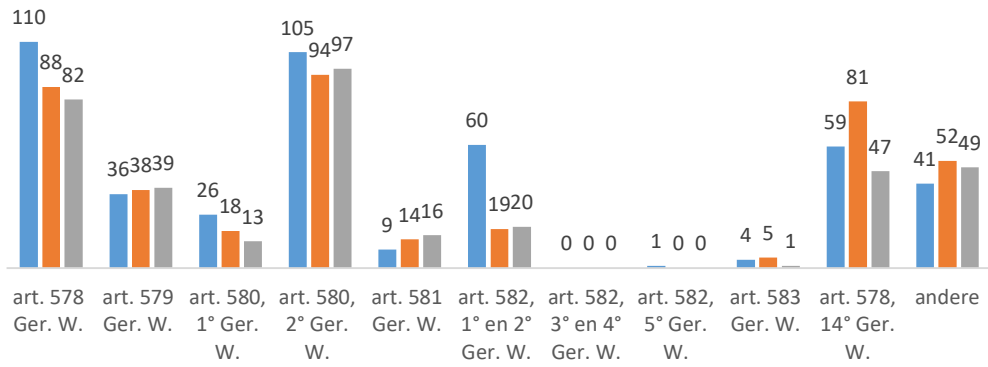
sociale identiteitskaart - andere	2024	0	1	1
10. art. 578, 14° Ger. W. collectieve schuldenregeling	2022	33	26	59
	2023	59	22	81
	2024	36	11	47
11. andere: - leefloon - maatschappelijke dienstverlening - maatschappelijke integratie - opvang asielzoekers - juridische bijstand e.a.	2022	26	15	41
	2023	35	17	52
	2024	42	7	49

1.2. Instream: aantal inschrijvingen per artikel per afdeling

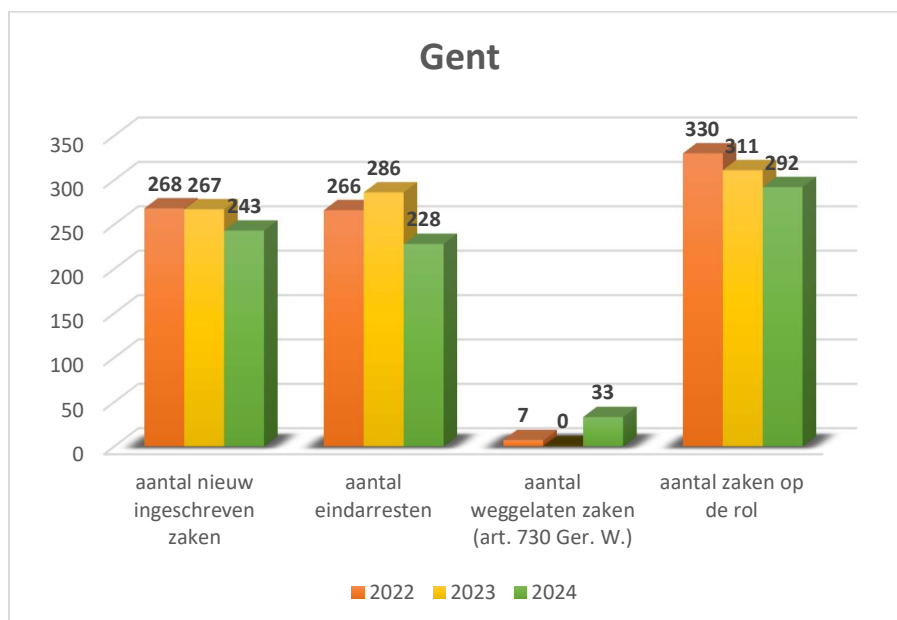
AANTAL ZAKEN PER ARTIKEL AFDELING GENT & BRUGGE

■ 2022 ■ 2023 ■ 2024

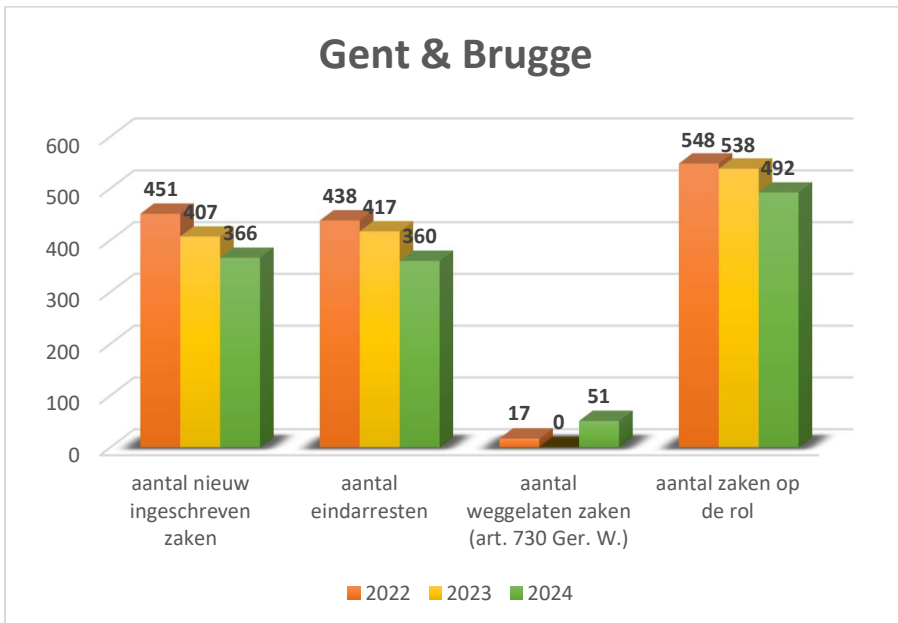
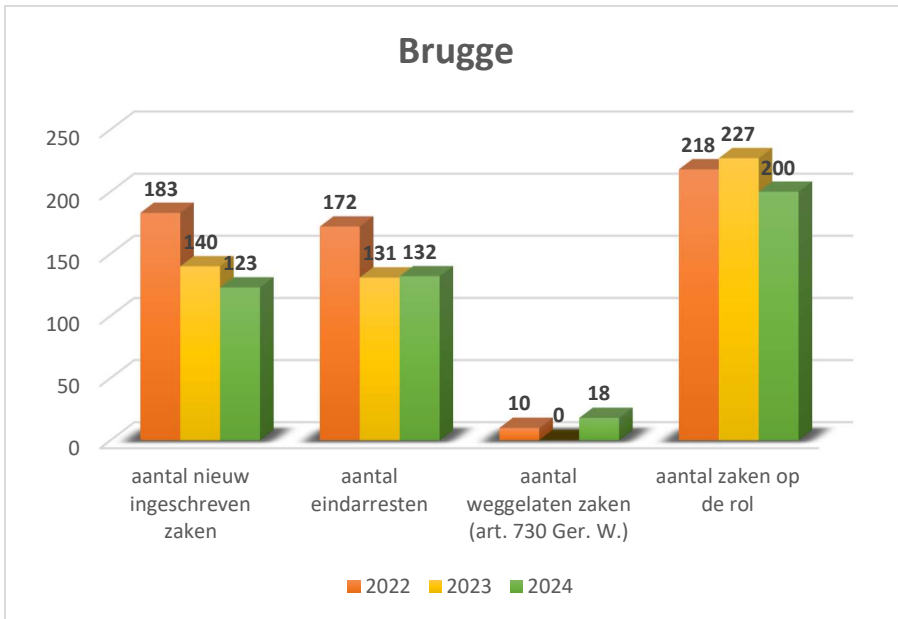

1.3. Instroom en uitstroom: totalen⁴³

	jaar	afd. Gent	afd. Brugge	TOTAAL
aantal nieuw ingeschreven zaken	2022	268	183	451
	2023	267	140	407
	2024	243	123	366
aantal eindarresten	2022	266	172	438
	2023	286	131	417
	2024	228	132	360
aantal weggelaten zaken (art. 730 Ger. W.)	2022	7	10	17
	2023	0	0	0
	2024	33	18	51
aantal zaken op de rol	Op 1/1/2023	330	218	548
	Op 1/1/2024	311	227	538
	Op 1/1/2025	292	200	492

⁴³ De cijfers bevatten algemene rol, bijzondere rol en rechtsbijstand.

2. Het auditoraat-generaal

2.1. Adviezen Gent en Brugge – 2022

Artikel	Advies O.M.		
	S	M	TOT.
1. art. 578 Ger.W.	7	6	13
2. art. 579 Ger.W.	0	0	0
3. art. 580 Ger.W. (OCMW)	9	29	38
4. art. 580 Ger.W. andere	52	75	127
5. art. 581 Ger.W.	4	4	8
6. art. 582 Ger.W. (1° en 2°)	35	8	43
7. art. 582 Ger.W. (3° en 4°)	0	0	0
8. art. 582 Ger.W. (5°)	0	0	0
9. art. 583 Ger.W.	1	5	6
10. andere	0	0	0
TOTAAL	108	127	235

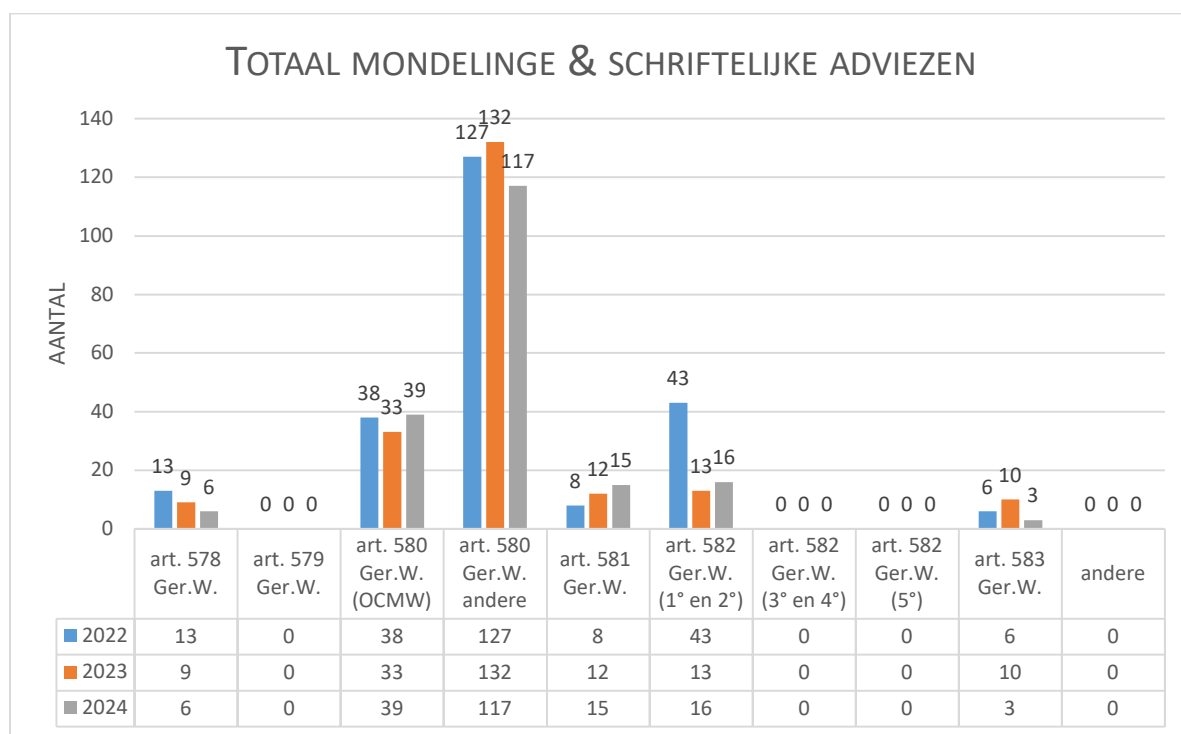
2.2. Adviezen Gent en Brugge – 2023

Artikel	Advies O.M.		
	S	M	TOT.
1. art. 578 Ger.W.	5	4	9
2. art. 579 Ger.W.	0	0	0
3. art. 580 Ger.W. (OCMW)	13	20	33
4. art. 580 Ger.W. andere	46	86	132
5. art. 581 Ger.W.	7	5	12
6. art. 582 Ger.W. (1° en 2°)	6	7	13
7. art. 582 Ger.W. (3° en 4°)	0	0	0
8. art. 582 Ger.W. (5°)	0	0	0
9. art. 583 Ger.W.	3	7	10
10. andere	0	0	0
TOTAAL	80	129	209

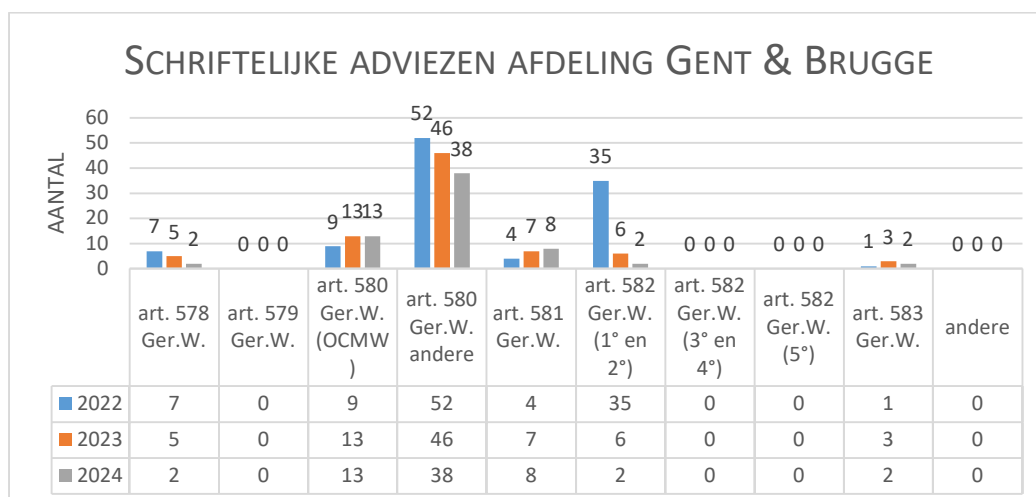
2.3. Adviezen Gent en Brugge – 2024

Artikel	Advies O.M.		
	S	M	TOT.
1. art. 578 Ger.W.	2	4	6
2. art. 579 Ger.W.	0	0	0
3. art. 580 Ger.W. (OCMW)	13	26	39
4. art. 580 Ger.W. andere	38	79	117
5. art. 581 Ger.W.	8	7	15
6. art. 582 Ger.W. (1° en 2°)	2	14	16
7. art. 582 Ger.W. (3° en 4°)	0	0	0
8. art. 582 Ger.W. (5°)	0	0	0
9. art. 583 Ger.W.	2	1	3
10. andere	0	0	0
TOTAAL	65	131	196

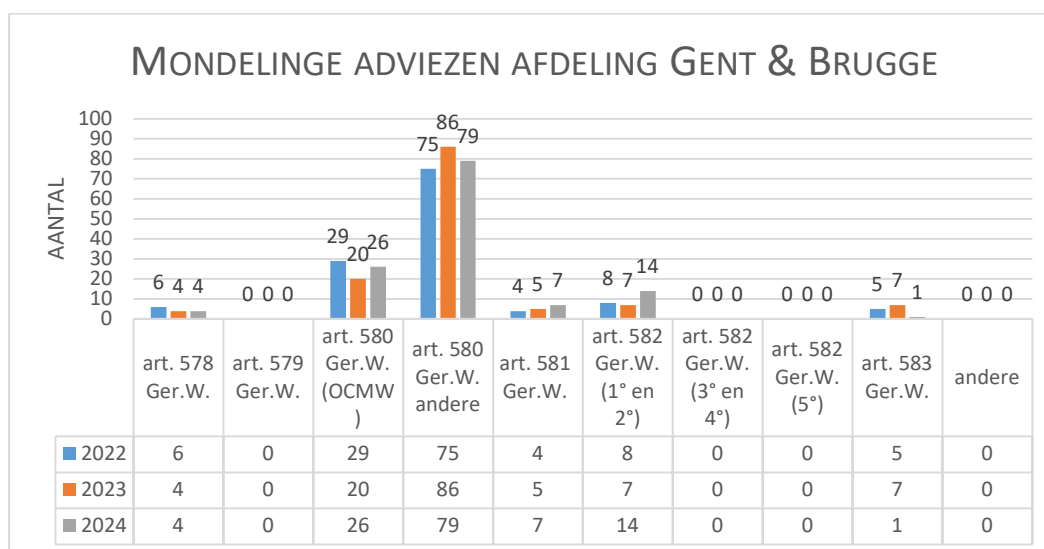
2.4. Adviezen Gent en Brugge 2022 - 2024 – grafiek

2.5. Schriftelijke adviezen Gent en Brugge 2022 - 2024 – grafiek

2.6. Mondelinge adviezen Gent en Brugge 2022 - 2024 – grafiek

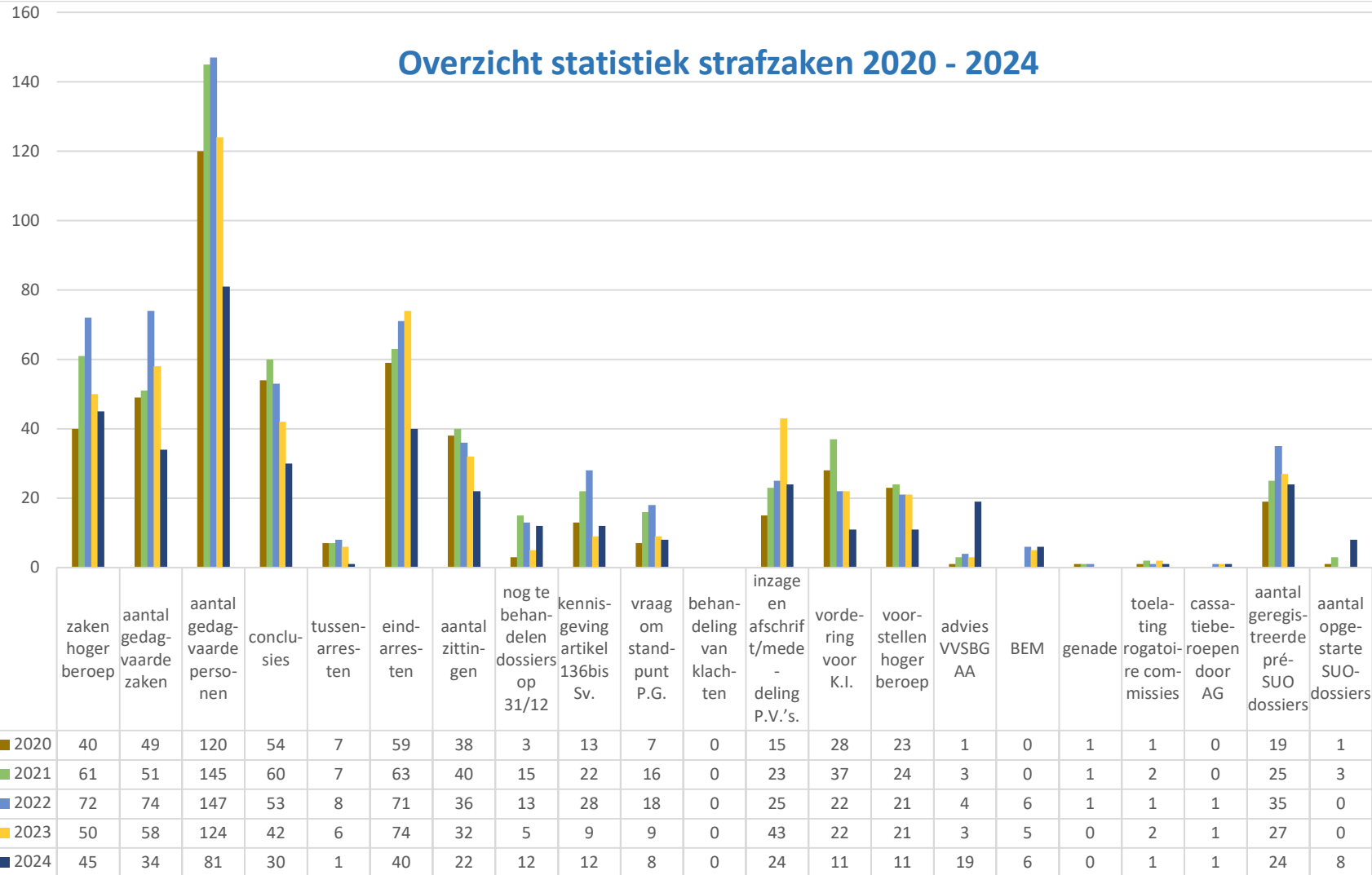
2.7. Strafzaken 2020 – 2024 - overzicht

	2020	2021	2022	2023	2024
- zaken hoger beroep	40	60	72	50	45
- aantal gedagvaarde zaken	49	51	74	58	34
- aantal gedagvaarde personen	120	145	147	124	81
- conclusies	54	60	53	42	30
- tussenarresten	7	7	8	6	1
- eindarresten	59	63	71	74	40
- aantal zittingen	38	40	36	32	22
- nog te behandelen dossiers op 31/12	3	4	13	5	12
- kennisgeving artikel 136bis Sv. (hangende onderzoeken)	13	22	28	9	12
- vraag om standpunt P.G.	7 ⁴⁴	16	18	9	8
- behandeling van klachten	0	0	0	0	0
- inzage en afschrift/mededeling pv's	15	23	25	43	24
- vordering voor K.I.	28	37	22	22	11
- voorstellen hoger beroep	23	24	21	21	11
- VVSBG	0	0	0	0	0
- advies VVSBG AA	3	3	4	3	19
- BEM	n.v.t.	n.v.t.	6	5	6
- genade	1	1	1	0	0
- toelating rogatoire commissies	1	2	1	2	1
- cassatieberoepen door AG	0	0	1	1	1
- aantal opgestarte pré-SUO	19	25	35	27	24
- aantal opgestarte SUO lights	1	3 ⁴⁵	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

⁴⁴ Dit betreft louter officiële briefwisseling. Telefonische vragen en informele vragen per mail werden niet in rekening gebracht.

⁴⁵ Conform omzendbrief nr. 01/2021 van het College van het OM betreffende uniforme registratie SUO, zijn er slechts 2 fases: pre-SUO en SUO. Voor 2021 werd dezelfde definitie gebruikt voor SUO light als voorheen.

Overzicht statistiek strafzaken 2020 - 2024

3. Het arbeidsauditoraat

3.1. Burgerlijke zaken - statistiek

ARBEIDSAUDITORAAT TE GENT, afdelingen GENT EN OUDENAARDE	2022				2023				2024			
	Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol ⁴⁶	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM	
			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling
BURGERLIJKE ZAKEN												
1. Art. 578 Ger. W.	-	27	2	4	-	25	2	9	-	4	3	0
2. Art. 578, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
3. Art. 579 Ger. W.	-	0	0	0	-	4	0	1	-	0	0	0
4. Art. 580 Ger. W.	-	802	40	880	-	805	41	606	-	658	61	154
5. Art. 581 Ger. W.	-	35	0	15	-	40	7	22	-	48	2	33
6. Art. 582, 1° en 2° Ger. W.	-	77	17	111	-	83	10	89	-	87	1	30
7. Art. 582, 3° t.e.m. 6° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
8. Art. 582, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
9. Art. 582 Ger. W. - varia	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
10. Art. 583 Ger. W.	-	10	1	8	-	7	3	6	-	4	0	2
11. Art. 587bis, 1° en 2° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
12. Art. 673 en 675 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
13. Art. 731 en 732 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
14. Art. 1025 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
15. Art. 1035 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
16. Verbetering/uitlegging beslissing	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
17. Andere (Bijz. procedure)	-	5	2	2	-	8	0	1	-	0	0	1
TOTAAL	-	956	62	1.020	-	972	63	734	-	801	67	220

⁴⁶ Inschrijvingen algemene rol: de cijfers samengevoegd voor het gehele ressort (zie infra : arbeidsauditoraat te Gent, totalen ressort).

ARBEIDSAUDITORAAT TE GENT, afdelingen DENDERMONDE, AALST en SINT-NIKLAAS	2022				2023				2024				
	Burgerlijke zaken	Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM	
				schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling			Schriftelijk	mondeling
1. Art. 578 Ger. W.	-	3	2	0	-	0	1	0	-	2	1	0	
2. Art. 578, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
3. Art. 579 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
4. Art. 580 Ger. W.	-	592	17	707	-	669	24	507	-	502	8	141	
5. Art. 581 Ger. W.	-	17	4	18	-	32	3	26	-	27	0	12	
6. Art. 582, 1° en 2° Ger. W.	-	74	8	93	-	59	9	59	-	66	3	18	
7. Art. 582, 3° t.e.m. 6° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
8. Art. 582, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
9. Art 582 Ger. W. - varia	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
10. Art. 583 Ger. W.	-	12	1	6	-	3	1	5	-	8	0	1	
11. Art 587bis, 1° en 2° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
12. Art. 673 en 675 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
13. Art. 731 en 732 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
14. Art. 1025 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
15. Art. 1035 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
16. Verbetering/uitlegging beslissing	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0	
17. Andere (Bijz. procedure)	-	0	1	1	-	1	0	1	-	1	0	0	
TOTAAL	-	698	33	825	-	764	38	598	-	606	12	172	

ARBEIDSAUDITORAAT TE GENT, afdelingen BRUGGE en VEURNE – IEPER	2022				2023				2024			
	Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol ⁴⁷	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM	
			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling
BURGERLIJKE ZAKEN												
1. Art. 578 Ger. W.	-	1	2	1	-	3	0	1	-	3	0	0
2. Art. 578, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
3. Art. 579 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
4. Art. 580 Ger. W.	-	442	81	499	-	540	62	297	-	457	26	86
5. Art. 581 Ger. W.	-	31	2	28	-	58	3	24	-	59	3	11
6. Art. 582, 1° en 2° Ger. W.	-	87	28	128	-	85	12	48	-	93	5	20
7. Art. 582, 3° t.e.m. 6° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
8. Art. 582, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
9. Art. 582 Ger. W. - varia	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
10. Art. 583 Ger. W.	-	12	4	6	-	6	0	6	-	8	0	0
11. Art. 587bis, 1° en 2° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
12. Art. 673 en 675 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
13. Art. 731 en 732 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
14. Art. 1025 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
15. Art. 1035 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
16. Verbetering/uitlegging beslissing	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
17. Andere (Bijz. procedure)	-	0	0	0	-	3	0	0	-	0	0	0
TOTAAL	-	573	117	662	-	695	77	376	-	620	34	117

⁴⁷ Inschrijvingen algemene rol: de cijfers samengevoegd voor het gehele ressort (zie infra : arbeidsauditoraat te Gent, totalen ressort).

ARBEIDSAUDITORAAT TE GENT, afdelingen KORTRIJK - ROESELARE	2022				2023				2024			
	Inschrijving en algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM	
			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling
BURGERLIJKE ZAKEN												
1. Art. 578 Ger. W.	-	3	1	0	-	2	0	0	-	5	0	0
2. Art. 578, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
3. Art. 579 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
4. Art. 580 Ger. W.	-	245	41	311	-	333	23	236	-	312	18	45
5. Art. 581 Ger. W.	-	20	1	11	-	23	3	12	-	20	0	7
6. Art. 582, 1° en 2° Ger. W.	-	38	4	65	-	32	2	27	-	52	0	8
7. Art. 582, 3° t.e.m. 6° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
8. Art. 582, 14° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
9. Art 582 Ger. W. - varia	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
10. Art. 583 Ger. W.	-	2	0	2	-	3	0	1	-	0	0	0
11. Art 587bis, 1° en 2° Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
12. Art. 673 en 675 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
13. Art. 731 en 732 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
14. Art. 1025 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
15. Art. 1035 Ger. W.	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
16. Verbetering/uitlegging beslissing	-	0	0	0	-	0	0	0	-	0	0	0
17. Andere (Bijz. procedure)	-	0	0	0	-	1	0	0	-	2	0	0
TOTAAL	-	308	47	389	-	394	28	276	-	391	18	60
ALGEMEEN TOTAAL	6.539	2.535	259	2.896	6.975	2.825	206	1.984	6.997	2.418	131	569

ARBEIDSAUDITORAAT TE GENT, TOTALEN RESSORT	2022				2023				2024			
BURGERLIJKE ZAKEN	Inschrijving en algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM		Inschrijvingen algemene rol	medegedeeld aan het OM	Advies van het OM	
			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling			schriftelijk	mondeling
1. Art. 578 Ger. W.	702	34	7	5	777	30	3	10	762	14	4	0
2. Art. 578, 14° Ger. W.	2.107	0	0	0	2.094	0	0	0	2.390	0	0	0
3. Art. 579 Ger. W.	426	0	0	0	393	4	0	1	485	0	0	0
4. Art. 580 Ger. W.	2.644	2.081	179	2.397	2.880	2.347	150	1.646	2.686	1.929	113	426
5. Art. 581 Ger. W.	115	103	7	72	211	153	16	84	192	154	5	63
6. Art. 582, 1° en 2° Ger. W.	273	276	57	397	265	259	33	223	304	298	9	76
7. Art. 582, 3° t.e.m. 6° Ger. W.	8	0	0	0	9	0	0	0	0	0	0	0
8. Art. 582, 14° Ger. W.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
9. Art 582 Ger. W. - varia	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10. Art. 583 Ger. W.	37	36	6	22	20	19	4	18	17	20	0	3
11. Art 587bis, 1° en 2° Ger. W.	33	0	0	0	27	0	0	0	23	0	0	0
12. Art. 673 en 675 Ger. W.	37	0	0	0	44	0	0	0	27	0	0	0
13. Art. 731 en 732 Ger. W.	56	0	0	0	141	0	0	0	17	0	0	0
14. Art. 1025 Ger. W.	71	0	0	0	75	0	0	0	67	0	0	0
15. Art. 1035 Ger. W.	20	0	0	0	27	0	0	0	15	0	0	0
16. Verbetering/uitlegging beslissing	10	0	0	0	12	0	0	0	12	0	0	0
17. Andere (Bijz. procedure)	0	5	3	3	0	13	0	2	0	3	0	1
TOTAAL	6.539	2.535	259	2.896	6.975	2.825	206	1.984	6.997	2.418	131	569

3.2. Strafzaken - statistiek

	JAAR	GENT OUDENAARDE	DENDERMONDE AALST SINT-NIKLAAS	BRUGGE VEURNE*	KORTRIJK* IEPER* ROESELARE**	TOTAAL
Aantal notities	2022	1.438	1.230	1.648	0	4.316
	2023	1.540	1.252	1.607	0	4.399
	2024	1.466	1.156	1.485	0	4.107
Aantal vonnissen (correctionele rechtbank)	2022	97	26	78	0	201
	2023	70	40	82	0	192
	2024	100	32	53	0	185
Aantal vonnissen (politierechtbank)	2022	2	0	4	0	6
	2023	1	0	6	0	7
	2024	2	0	1	0	3
Aantal zaken afgedaan door het parket buiten de rechter (V.S.B.G.)	2022	55	24	110	0	189
	2023	34	29	83	0	146
	2024	52	14	132	0	198
Aantal geseponeerde zaken met kennisgeving aan dienst administratieve geldboeten	2022	741	802	951	0	2.494
	2023	843	755	1.025	0	2.623
	2024	714	654	927	0	2.295

* Door het zaakverdelingsreglement van de zetel worden alle zaken sociaal strafrecht van Kortrijk, Ieper en Veurne in Brugge behandeld.

** In Roeselare worden geen strafzaken behandeld.